

**ОЦІНКА ЯКОСТІ ФАРМАКОТЕРАПІЇ
ХРОНІЧНОГО ГЛОМЕРУЛОНЕФРИТУ
ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ VEN/ЧАСТОТНОГО АНАЛІЗУ**

Герасимова О. О., Яковлєва Л. В., Перепелиця К. Г.
Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна
o.a.gerasymova@gmail.com

Вступ. Хронічний гломерулонефрит – це імунне запалення паренхіми нирок з переважним ураженням нефронів, що призводить до незворотних змін в організмі людини: загибелі і деструкції клітин клубочкового апарату і ниркових трубочок, які заміщуються сполучною тканиною. Соціальне значення проблеми хронічного гломерулонефриту полягає не стільки в його поширеності, скільки в захворюваності осіб молодого віку, ранній інвалідизації і смертності хворих. Хронічний гломерулонефрит є одним з найважчих захворювань нирок, має рецидивуючий перебіг, не піддається повному вилікуванню і неминуче призводить до хронічної ниркової недостатності. Вищезазначене вказує на необхідність проведення раціональної фармакоterapiї захворювання і актуальність застосування клініко-економічних підходів з цієї мети.

Мета дослідження – оцінити частоту та необхідність призначень лікарських засобів пацієнтам з хронічним гломерулонефритом в одному з закладів охорони здоров'я м. Вінниці.

Методи дослідження. В даній роботі були використані клініко-економічні методи – частотний та VEN-аналізи. VEN-аналіз проводили за «формальною» ознакою: визначали наявність лікарських засобів в чинних на момент дослідження українських клінічних протоколах надання медичної допомоги пацієнтам з хронічним гломерулонефритом та з супутніми захворюваннями (пневмонія, подагра, ревматоїдний артрит, фібриляція передсердь, хронічний холецистит, ішемічна хвороба серця, дисциркуляторна енцефалопатія, хронічна хвороба нирок, анемія, артеріальна гіпертензія), що були зареєстровані у досліджуваних пацієнтів. При наявності лікарського засобу у зазначених документах він отримував індекс V, при відсутності в них – індекс N.

Основний матеріал дослідження. Для досягнення поставленої мети дослідження було проаналізовано 61 історію хвороби пацієнтів з хронічним гломерулонефритом віком від 25 до 70 років, які у 2020 році перебували на стаціонарному лікуванні. За результатами аналізу історій хвороби та листів призначень досліджуваних пацієнтів були визначені лікарські засоби, які використовувались для їх комплексної фармакотерапії: 44 торгових найменування лікарських засобів (42 міжнародних непатентованих назви (МНН)) з 22 фармакологічних груп. Встановлено 150 призначень торгових найменувань лікарських засобів досліджуваним пацієнтам.

Найбільша частота призначень встановлена для торгових найменувань лікарських засобів наступних груп: «Антианемічні засоби» (38,02 % від загальної кількості призначень) та «Інгібітори ангіотензинперетворюючого ферменту» (18,67 % призначень). Вони призначались для лікування основного захворювання – хронічного гломерулонефриту та його ускладнення (анемії).

За результатами «формального» VEN-аналізу більшість (92,86 %) досліджуваних лікарських засобів входила в групу V. Вони склали більшу частину (98,00 %) лікарських призначень. У вищезазначених клінічних протоколах були відсутні МНН лікарських засобів наступних груп: «Інші засоби, що впливають на систему травлення та метаболічні процеси» – «депротейнізований гемодериват з крові телят та його комбінації»; «Мінеральні добавки» – «калію і магнію аспарагінат»; «Антигеморагічні засоби» – «етамзилат».

Висновки. В цілому, призначення лікарських засобів пацієнтам з хронічним гломерулонефритом у досліджуваному закладі охорони здоров'я м. Вінниці можна вважати раціональними та доцільними. Результати проведеного дослідження можуть служити підґрунтям для подальшого вдосконалення фармакотерапії пацієнтів з хронічним гломерулонефритом у даному закладі охорони здоров'я (2,00 % призначень лікарських засобів з індексом N).